

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 2. februara 2016. godine
Ref. br.:RK885/16

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaju br. KI101/15

Podnositelj

Rujdi Kasemlari

**Zahtev za ocenom ustavnosti rešenja AC-I-14-0211-A0001 Žalbenog veća
Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na
Kosovsku agenciju za privatizaciju od 19. marta 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almire Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija

Podnositelj zahteva

1. Zahtev je podneo g. Rujdi Kasemlari iz Prizrena (u daljem tekstu: podnositelj) koga zastupa advokat g. Refki Taç.

Osporena odluka

2. Podnositac traži ocenu ustavnosti rešenja AC-I-14-0211-A0001 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće) od 19. marta 2015. godine, koje mu je uručeno 31. marta 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva KI101/15 je ocena ustavnosti rešenja kojim je, navodno, došlo do povrede Ustavom zagarantovanih prava i sloboda podnosioca iz člana 31. (Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje) i člana 46. [Zaštita Imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu:Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121, (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 21. jula 2015. godine, podnositac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 09. avgusta 2015. godine, predsednica Suda je odlukom br. GJR. KI101/15 imenovala sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica Suda je odlukom br. KSH. KI101/15 imenovala Veće za razmatranje, sastavljenod sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Arta Rama-Hajrizi i Bekim Sejdiu.
7. Dana 04. septembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca i Žalbeno veće o registraciji zahteva.
8. Dana 22. decembra 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

9. Dana 18. oktobra 2012. godine, podnositac je podneo tužbu Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Posebna komora) protiv lica J. N., B. N., kao i društvenog preduzeća "PIK Progres-Export" (u daljem tekstu: PIK) u kojoj je tražio utvrđivanje prava vlasništva nad dvema parcelama.
10. Dana 25. oktobra 2013. godine, Specijalizovano veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Specijalizovano veće) tražilo je od podnosioca da u roku od 15 (petnaest) dana podnese preciziranu tužbu u kojoj treba da navede tačne adrese tuženih lica J. N. i B. N.

11. Dana 15. novembra 2013. godine, podnositac je odgovorio na zahtev Specijalizovanog veća u kome je naveo da "tuženi zadnjih 60 god., žive u Turskoj, da su u međuvremenu, verovatno, promenili prezimena, te shodno tome njihove adrese su njemu nepoznate."
12. Dana 23. maja 2014. godine, Specijalizovano veće je donelo delimično rešenje [C-III-12-1711] kojim je tužbu podnosioca protiv tuženih lica J.N. i B.N. odbacilo kao neprihvatljivu, uz obrazloženje da: „tužilac nije pružio nijednu adresu (ni najstariju adresu koju je mogao znati) za prvog i drugotuženog, ili neki dokaz ako je pomenuta adresa nepoznata za organe, a što je obaveza tužioca shodno članu 17.2 Dodatka zakona o posebnoj komori.”
13. Što se tiče tužbe podnosioca protiv PIK, Specijalizovano veće je istog dana (23. maja 2014. godine) donelo i presudu [C-III-12-1711] kojom je tužbu podnosioca odbacilo zbog izostanka, shodno članu 52.2 dodatka Zakona o Posebnoj komori. U obrazloženju presude Specijalizovanog veća stoji: "Tužilac se dana 28. januara 2014 god., nije pojavio na sednici saslušanja, takođe tužilac nije odredio javnog zastupnika koji će ga zastupati usled njegove odsutnosti. Gospodin. R.T se pojavio na sednici saslušanja izjavljujući da je on zastupnik tužioca, ali nije predstavio valjano punomoćje i kao takav ne može se smatrati zakonskim zastupnikom tužioca."
14. Dana 07. jula 2014. godine, podnositac je podneo žalbu protiv delimičnog rešenja o neprihvatljivosti žalbe, kao i protiv presude Specijalizovanog veća od 23. maja 2014. godine.
15. Dana 19. marta 2015. godine, Žalbeno veće je donelo rešenje [AC-I-14-0211-A0001] kojim je žalbu podnosioca odbilo kao neosnovanu uz obrazloženje da: „nakon što su razmatrani tužbeni zahtevi tužioca i spisi u predmetnom dosjelu, Žalbeno veće je našlo da je tužba neosnovana, i sledstveno tome, potvrđeno je rešenje [C-III-12-1711] Specijalizovanog veća. Specijalizovano veće je sa pravom zasnovalo svoju odluku bazirajući je na članu 17.2 i članu 52.2 Dodatka zakona o posebnoj komori.”

Navodi podnosioca

16. Podnositac tvrdi da je: "Posebna komora Vrhovnog suda, zaobilaženjem obaveza iz člana 19.2 Dodatka zakona o posebnoj komori, da nalogom tužiocu, da u roku od 15 dana, prosledi adresu tuženih, koji su se inače iselili u Tursku pre 60 godina, povredila je pravo na suđenje, koje je u vezi sa pravom na imovinu, prava koja su garantovana Ustavom Kosova i međunarodnim dokumentima primenjivim na Kosovu."
17. Podnositac se Sudu obraća „sa apelom da Ustavni sud doneše ODLUKU i proglaši rešenje Posebne komore Vrhovnog suda Kosova AC-I-14-0211-A0001 od 19. marta 2015. godine protivustavnim, uz predpostavku da će se u postupku ponovnog suđenja eliminisati povrede prava ...”

Prihvatljivost zahteva

18. Kako bi Sud bio u stanju da reši žalbu podnosioca, prvo treba da ispita da li je ona ispunila uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje obrazloženi Zakonom i Poslovnikom.

19. U tom smislu, član 113. stav 7. Ustava propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

20. Takođe, član 48. Zakona propisuje:

„Podnositelj podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnositelj želi da ospori.“

21. U ovom slučaju, Sud se poziva na pravilo 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika, koje predviđa:

(1) *“Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:*

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravдан ili nije očigledno neosnovan.“

(2) *„Sudu proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:*

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravдавaju tvrdnju o kršenju osnovnih prava“.

22. Sud primećuje da je podnositelj svoju Ustavnu žalbu izgradio na navodima o povredi člana 31. (Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje) i člana 46. (Zaštita Imovine) Ustava.

23. Što se tiče žalbe da podnositelj zahteva nije dobio pravično suđenje prema članu 31. Ustava i članu 6. EKLJP, Sud navodi da pravo na pravično suđenje predstavlja kompleksno pravo koje sadrži niz prava koja treba da obezbede, podjednako, svi nadležni organi i sve stranke u postupku.

24. Takođe, Sud podseća da princip pravičnog i nepristrasnog suđenja zahteva da se sudovi pozovu na određenu pravnu normu, a pravna osnova presude ne sme da bude proizvoljna tj. van konkretnog predmeta.

25. U konkretnom slučaju Sud primećuje da je Specijalizovano veće svoje rešenje i presudu [C-III-12-1711] zasnovalo na zakonskim odredbama člana 17.2 i člana 52.2 dodatka Zakona o Posebnoj komori koji kaže:

17.2 "Potražilac u svom zahtevu ili tužbenom zahtevu navodi ime svakog lica koje je konkretno navedeno kao tužena strana. Potražilac odnosno tužilac preduzima razumne napore da utvrdi i pruži zadnja poznatu adresu

svakog takvog lica i uključi takve informacije u svom potraživanju odnosno tužbenom zahtevu“.

52.2 „Ako se uredno pozvani tužilac ne pojavi na raspravi ili na drugi način napusti postupak, sudija (e) može na zahtev tuženog da doneše presudu zbog izostanka kojom odbacuje potraživanje i nalaže tužiocu da plati sve troškove postupka.“

26. Kao takvo, Sud zapaža da su redovni sudovi našli da podnositelj zahteva nije uspeo da ispunji proceduralne zahteve predviđene zakonom. Sud dalje primećuje da je i Žalbeno veće u rešenju [AC-I-14-0211-Aooo] takođe, potvrdilo ispravnost zakonskih odredbi na kojima je Specijalizovano veće zasnovalo svoje odluke.
27. Na osnovu izloženog, Sud ceni da su tvrdnje podnosioca o povredi člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP neosnovane.
28. Ocenjujući razloge Ustavne žalbe sa aspekta odredbe člana 46. Ustava i prava na imovinu iz člana 1. Protokola br. 1 EKLJP, Sud je mišljenja da sama činjenica da podnositelj u pravnoj stvari utvrđivanja prava imovine nije uspeo da ubedi redovne sude ne prestavlja valjan osnov da bi se utvrdila povreda prava garantovana članom 46. Ustava, ukoliko ne dokaže da je sudskom odlukom arbitrazno i neopravdano lišen imovine (vidi slučaj: *mutatis mutandis Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, EKLJP, presuda od 26. jula 2005. godine).
29. Stoga, Sud smatra da podnositelj nije potkreplio svoje tvrdnje, niti je podneo bilo kakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu prava garantovanih Ustavom i EKLJP (vidi: slučaj br. KI19/14 i KI21/14, podnositelj *Tafil Qorri i Mehdi Syla*, Ustavni sud Republike Kosovo, ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda Kosova, CA. br. 2129/2013, od 5. decembra 2013. godine i rešenja Apelacionog suda Kosova CA. br. 1947/2013 od 5. decembra 2013. godine).
30. Kao rezime, Sud nalazi da zahtev podnosioca ne ispunjava uslove prihvatljivosti, s obzirom da u zahtevu nije dokazao da osporena odluka krši njegova prava garantovana Ustavom ili EKLJP.
31. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglašiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa pravilima 36 (1) (d) i (2) (b) Poslovnika, na zasedanju održanom 22. decembra 2015. godine većinom glasova

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi